

בְּדָלְכִי אַבְלָתִילָנוּ

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בនשיאות מרכז הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רחוב הרואה 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגילינו מופץ בכל בתיה הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פָנִינִי הַלְכָה

נמצא בעמוד השלישי

לרפואת והצלחת
הרהור"ג יהיאל בן

יוסף גראפי בשבחה עיי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל התית

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (שמות כא). א'

כתב מהר"ס אלנادر וצ"ל ב'ען החים על פס' זה: לפניהם - ישראל, ולא לפני אומות העולם. לומר לך שכלי מי שמניח דיני ישראל והולך לפני דיני אומות העולם, כופר בהקב"ה ובתורתו. ואין לו חלק לעולם הבא. שנאמר (דברים לב לא) כי לאitzer צורם ואיבנו פליליים. אמר הקב"ה לישראל, נתתי לכם תורה ומצוות וחוקים טובים שנאמר וידא יט לג. כ"ב ושמירתם את כל חוקותי ואת כל משפטי. אם עשיתם את הדין ואין אתם מזדקקים לאומות העולם, אני אבנה לכם בית המקדש ואшиб בם סנהדרין. שנאמר (ישעיה א כ) ואשיבה שופטיך כבראשונה. וכתיב (שם פסוק כ) ציון במשפט תפדה. וכתיב (שם נא) כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה. מעתעשו משפט וצדקה, אני אקרב ישועתי לכם שני' (שם) כי קרובה ישועתי לבוא. ואני מקרב את עצמי עמכם ודוחה החיצונים מבכם. ואשרה שכניתיכם, ואין לזרום עמכם. למה? כי רוחיכם קרבכם. לך נסמרק לייזאה המשפטים", כי חרבך הנפת (כ נב). רמזו למאמר חז"ל לעולם יראה הדין את עצמו בשעת הדין כאשר חרב מונחת על צוארו, כדי שלא יטה את הדין, וכדי שיידן דין אמרת לאמיתו. כדאמר ר' שמואל בר נחמני אמר רבינו יונתן (פנחדון דף ז) כל דין דין אמרת לאמיתו משורה הקב"ה שכינה בישראל. שנא' (תהלים כב א). אלדיים נצב בעדרת אל. וכל דין שאינו דין דין אמרת לאמיתו גורם שתסתתק שכינה בישראל. וצרות רבות באוט לעולם. כמו שאמרו רוז"ל אם ראתה דור שערות רבות באוט עלי צא ובודק בדייני ישראל. ולא אמרו צא ובודק בדייני אומות העולם, לומר לך שאין העולם מתקיים אלא בישראל, ולא נברא העולם אלא בשבייל ישראל, לפי שהם מחשבה ראשונה, ואין משתמש הקב"ה אלא בישראל. (תהלים צט ד) ועו' מלך משפט אהב אתה כוננת מישראל משפט וצדקה בישראל אתה עשית. ועוד אמרו רוז"ל (אבות פ"א משנה ח) אין העולם מתקיים אלא על שלשה דברים. על הדין ועל האמת ועל השלום. וכתיב (תהלים קמו ט) מגיד דבריו לעקב, לא עשה כן לכל גוי. לך מי שיש לו דין עם חברו, אסור לו לילך לפני דין אומות העולם, שנאמר ואלה המשפטים, נתתי אותם לכם, וזה לפניכם. ואם ח"ז לא ימציא מי שידן לו בדייני ישראל, מوطב שבנich ממותו לחברו וימחול לו. ואל יתחייב בחומרה אווריתא, כי ענשו גודל אין לו סוף. רחמנא לישובן. ולא עוד אלא כבר הוא מזוהה מרוז"ל שאמרו, שאין לו לאדם שידור בעיר שאין בה דין. והעונש תלו' בצוואר הראש הדור שבאותה העיר. אם לא העמידו להם דיןיהם. כי הכתוב מכריח להעמיד דיןיהם שנאמר ואלה המשפטים. עכ"ל.

ולא בכדי העלנו כל זאת, על אף שאין לילדים עניין בנושאים אלו, מ"מ כאשר קורה שאחד מבני הבית נזק לעמדוד במשפט של ערכאות ודדין ערכאות של המדינה כדין ערכאות של גוים כמפורט בפסקינו הן מלחמת שהדין ודברים הוא מול גוף ממשלת או מדיני, והן מלחמת שהדין ודברים הוא מול גוף שכפוף רק לחוקי המדינה כגון חברת בטוח וכיו"ב, והן מלחמת שהטובע או הנتابע אדם ייחידי נשמע לבי"ד הרבני ולצערנו אין כמעט בית שלא עבר דברים כאלו. וצריכים ההורים לדון ולהתיעץ בנושאים אלו בין עצמם וכן עם כל גורם אחר, ורבות הפעמים שימושיים על זאת לאוני הילדים, והרבאים מחלחים ללבות הילדים, ואח"כ שומעים את הילדים מדברים על תביעות ומשטרות ואיזומים שונים ומשונים, וועליה יקרת הערכאות בעיניהם ר"ל, ומעלת בתיה הרבניים נחרת, ונמצא שכבוד התורה מתדרדר ללא משיש ה". ע"כ יtan אדם דעתו לכל אלה, ויישר נתבו לישות דברים אלה בצענה. וראו ונכוון לדבר מיידי פעם בחיק המשפחה בגנות פורקי העול אשר כויס בראש המה, ואשר הליכותיהם ופסקיהם נגד התורה ובושה אפס בהם. ולספר מעשים נפלאים המספרים על חכמי ישראל כיצד עמדו חכמתם ויראTEM להוציא פסקי דין אמיתיים וישראלים. וכייד הרבו בחכמת התורה פשרה בין הצדדים והוציאו את כולם מרווחים. והוא שאמרו חכמים על הדין ועל האמת ועל דבריו על הדין ועל האמת מרבה שלום בעולם. ובאמתינו בכל יום כמה פעמים מאמר חכמי המשנה, 'תלמידי חכמי המשנה, תלמידי חכמי מרבים שלום בעולם' וכו'.

בעשורות חיים מתקבלים רק תלמידים ממשפחות המשמרות את ההלכה נטענה מסיעי במסורת אנותינו הקדושים, ללא פשrotein והגעות שונות ומשונות, יוראת שמים טהורה, עניות הבית והמשפה, תורה מותע אהבה ושמחה, תמיינות ושירות ותפילה בכל עת ובכל שעה, תאזר פיעם עזה עם.

מחידושי רבותינו

פתרונות לפרשטייטן
אחדות חייה! (MBER) רביעי, כלו ד'
פסוקים, וראשיתו ווסף תיבות עם ד'
אותיות.
הזכה בהגירה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: טרם נפטרה!

שנים לא נצטו!
ובמצת זה ניצלו
בין הפטורים נכונה יוגרל פט

מי בתמונה?

בין הפטורים נכונה יוגרל פט

להצלה ולושק
בנים זכרים
אמיר צברי
ורעיהתו היינו

על בן אמרתי לדרוש זה, ועל ענן זה מוסך על מה שכ' המחברם בספריהם, אול' تعالה ארוכה לבנות ישראל על ידי, שלא להן ארעה תקללה זו בסדר זה, אלא מפני שאין אנו נהנים לב להבין מה שנכתב בו, ובכלל אמר ה' על עובם את גורני. ידוע כי אלה המשפטים שם ה' בינו כדי להודיע בהם את העשוקים שלוה אמרו זיל', ישועות והסדר נייקין. והנה התחל הכתוב בידני האדם המדבר, לרוב מעליו, והתחיל מהוחר שהוא יותר קודם מהנתקה, ופתח בקשוי ים, והם העניים, שרוע מזלים גרים להם להמבר לעבדים, ואפי' הגב שבר חטא ונגב, ונמבר בגניבתו, מ' עניותיו גרמה לו להיות גונב, ולהמבר לעבד, ואמר כי תקנה עבד עברי, שיש שנים וגוו, הכל ללמד ולהורות זכות ושועה לעבד להתר מר מאסרו לצעת חפשי כחסדי ה' על האחון ועל העבד במשפטים ישרים, באופן שלא יתאהן אחד מהם.

אח' ב' פתח בדיון הנתקה והזכיר הדבר ההוא בטבע למורי יום, והוא, ככליא יכול העני לפrens בני הקטנים, לא ימצא מזר אלא למוכר בתו, שאעפ' שעדיין היא קטנה ואין מעשה דיה כדי מזונותיה, אעפ' כי היא נלקחת לשימוש המתה, ולזה אמרו זיל' שאינו רשי למקרה אלא א' כי יש עד' יועה, מה שאין כן הבן קטן לא ילך כלל, ולכן הוא מוכר בתו מחמד עינו לאיזה ממידיעו שמצא, ואמר על זה, וכי מוכר איש את בתו לאמה, כי לא אסורה עליו התורה למקרה מפני דחקן, ואם לא מפני כן הר' הוא חייב לזונה בעדקה, וב' כופין לויה על העדקה, ואפי' כן יש בו עין, שכן אמרו בפ' ג' דרכין בוא וראה כמה קשה אבקה של שביעית, אדם נשא ונוטן בפירות שביעית, לסוף מוכר מטלטלו. לא הרגש לסוף מוכר את שדהו, לא בא אליו לידיו, מוכר את ביתו, לא בא את לידו מוכר את בתו וכו'.

ואמר לא תצא בצעת העבדים ר' ל' בראשי אוביירים, כעבד בגעני כמו שבי רשי זיל', הטעם שהייתו אומר שיקשו נשים לעבדים לענן זה כמו שהזקשו לענן המצות, וזה אמר שאין כן לענן זה.

ואמר אם רעה בעני אדוניה, אשר לא יעדת והפדה וגוי, לפי שכבר אמרתי לך כי לא יקנה הבית קטנה, אלא לצורך נישואין, כי עדין אינה ראהיה לעבודת עבד, ואמרתי שאתה דרך האב למוכר בתו אלא למי שדרעתו נוחה הימנו, ולבו מתקרב עמו, וכן, הנה אם אחר שקנה האדון הזה לא נגילה חסד בענייו שששנה, ולא ירצה שתיוון מנכסי בחונם, ילק' ויבקש למקרה בחונם, וזה אסורה הרונה על האדון, ואמרה לעם נכרי לא ימשל למקרה בבגדו בה, שאינו בדין, שיוכל למקרה, שאם מצד עצמו שגונות ממנה בחונם אין רשי למקרה מפני זה, שהרי יש לו יכולת לפרנסה ועל מנת בן קנאה, ואם מצעה, הר' יש צער לה ולאלביה כשהתימכר לאיש אחר, מפני שהוא מטלטלו, ואם נכרי, ואין דעתם נוחה הימנו שלא עינה אותה, ולא ינ hog עמה בחמלה.

ובזה נמצא טוב טעם, למה שאמרה התורה לעם נכרי ואין אלא לאיש אחר, כמו שת' א' לגבר אחרן. וכן הוא הדין בתורה שבע"פ כמו שבי הרמב"ם זיל' בהלכות עבדים, שאין האדון רשאי עבד עברי או אמה עבריה, לא לרוחן ולא לקרוב, שא' לעם נכרי לא ימשל למקרה. גם מה שבי' במקילתא ע"ז אזהרה לב' י"ד שלא ימכנה לגוי, הוא מטעם זה, שמהלך לימוד הכל. ומכל זה תדע, כמה חסה תורה על בנות ישראל שלא היו עוסקות.

ואם תאמר הלא מדרוז'ל נראה שאתה דין אלו לפי טעם הענן שכבתבי, שהר' אמרו זיל' וכי מוכר איש את בתו, ואין האשה מוכרת את בתה, האיש מוכר את בתו, ואין האיש מוכר את בנו, שנראה מזה שדין אלו הקים בלי טעם. דע שהכל אמרת, וגם אלו הדרינים יש להם טעם עפ' סדר הטבע וראי, שמאחר שהتورה קדימה לעולם, ובנה נברא העולם, אי אפשר שהיה סדר הטבע הופך מצותיה, ולכן יתכן לנו לאמר טעם המצאות כפי הטבע, שבודאי לא יברא סדר טבע העולם ע"י התורה, והנה כבר אנחנו מցינו רוב מצותיה מושגות הטעם עפ' סדר טבע העולם, ואעפ' שבקצת מצות לא השגנו כן, לא מפני זה יפול מה שהשגנו, כי זה ודאי מחרסון השגתינו, מכל שכן שעדרין לא ידעו בטבע העולם וסדרו בכללו.

ויש לנו ראייה גודלה על זה שלא מצינו שום מצווה מהיקום התורה אפילו פרה אדומה וככלאים שהיו מוכחות הטעם לפי השגתינו בטבע המושכל אבל עמוקות הטעם. ולזה אנחנו חייבים לקים כל המצאות אפילו שאין יודעים טעמי קצתן, מטעם שהם גזירות מלכו של עולם ב'יה', ור'ינו בה הטעם, ובו בלבד תושלם המצאה ותעללה לריח ניחוח. ומכל שכן המצאות שנן מושכלות לפי סדר העולם שאנו חייבין ליחסן ולדקדק בהן ובבאי כחן ביותר. ודע הענן הזה, שהוא אמרם זיל' שבתורה נברא העולם, שא' ואיה אצלו אמן עפ' מה שפירשתי לך ושמראה כי הוא יהיה נר לרגילך ואור ליתיבתך, ומה שיעלה על דעתך שהוא קשה, ממה שעה השית' לעשונו בטבע הוא מטענת יצ'ר, ובכל אמר הנביא כי ישרים דבריכי ה' וצדוקים ילכו בסם כי מהרשעים יכלו בסם כי מהרשעים יצ'ר רשע.

והנה נתבאר מפרשה זו, שהאב אסור להשייא בתו קטנה אם יוכל לתה לה מזונות (ומפני) שהר' הוא חייב לזונה מדין צדקה, וכמשמעותה עובר משום לעם נכרי, כמו אמרו ר' זיל', על הפסוק שהוא אזהרה לב' י"ד, מכל שכן מושם שפיקות חיב' מ' מושם מכחה העברים בזה תקללה, ומכל שכן אחר שכביר היה מזה תקללה שהוא קטה שאהיה אצלו לא ארעה תקללה, גם הב' י' המקדים לה עבורים בזה משום לעם נכרי, כמו אמרו ר' זיל', על הפסוק שהוא אזהרה לב' י"ד, מכל שכן דבלאו הכ' הם חיב' מושם מכחה רעה ומשום ולפנ'avor.

ומכל שכן שגם שם חיב' מושם לפkick על עסקי רבים, יען הרבה תלי' בזארם, גם הבעל אסור לשא קטנה כזו אף' יהוד מלענותה כל כך מפני

לרפואת
שירה בת נח לי
בשבח'ע"

לרפואת
שושנה בת יחיא
ריבי' בשבח'ע"

לז"ק
תומר ישראלי בן יעקב
וואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה
דין'ן בשבח'ע"

מהליכות רבותינו

קבלת דברי חכמים

ראה מה שהעלה בಗילון בחידושי רבותינו, התובכה אשר כתבת מהר"י קרח וצ"ל על אשר נשאו בנות קשנות מאריך וכו'. וכבר כתבת המגיה בערות שם (הערה י"א) שלכאורה נשמע מדברי המחבר כי ביום שקדמו למחבר לא נהגו לנשא בגיל כה צער שהדגיש נתחדש מקרוב. ע"ב והן אמרת שלא פסק המנהג לישא בנות קשנות בגיל כוה ואף זקנתי אם אימץ ע"ה נישאה בגיל זה, וכן עוד רבים המקרים ולמפרנסות אין עריך ראייה, וזאת עקב גיורת היתומים היודעת לשמצה, שככל מי שנתייתם היו הגוים לפי דתם מקרים אותם להatasל ב"מ, מלבד מי שהיה נשוי. ע"ב היו מחתנים נתקבלת תובחת מהר"י קרח וצ"ל, שעל אף שנשאו בנות קשנות, לא היו מתקרים אליהן עד אשר הגדלו. ויש מקרים שאפילו נשנו, הבית הייתה נשארת עדין בבית משפחתה (ודודיה) עד אשר הגדילה, ורק אז עברה לגור בחיק בעלה.

והן עתה שלא ממשך מנהג זה ופשט הדבר. וכבר מוהר"ד עמרם קרח וצ"ל הרב הראשי האחרון ליהדות תימן, כאשר עלו ארץ תיכון תקנות עקב השינויים בארץינו הקדומה והעלם בחיבורו 'סערת תימן' מעמ' צ"א, ובין הדברים כתוב בזה"ל: אחורי היהת לנו גאולה כהיום הזה ושבו בנימ לאבולם, צדקה תהיה לנו לחיות זרע ברכה הארץ סגולה להחיש ולועז כל הרואי להתחנן, ונחה עליינו ברכת אהרון הנביאים יוסף ה' עליכם מכם אלף פעמים. א. לאסור נישואינו בוסר כל זמן שלא הגעה הבת לפרך הרואי להורי זרע. ובכ"ע לענייננו. מ"מ יש לנו למלמד מאבותינו הקדושים לדעת לקבל דברי חכמים במותו שהן, להוציא מאותם אלו שבדרכנו מתפללים בדברי חכמים כגון גנון שאומרים, 'הרבי לא התכוון לך', 'הרבי לא התכוון למקרה שלי', 'אם הרבי היה במקומי היה נהוג אחרת', וכו' הסברים שונים ומשונים. יתרה מזאת, מחרידים בעימוב נישואין הבנות העומדים לפוקה להן [כידוע לירודים ואכמ"ל]. והשומע לקול חכמים ישיא בתו בזמן הרואי להולא יעכבה. והולך בהם ילק בטה (משל י.ט.).

שוראי עבר על מה שאמր ה' ואץ ברגלים חוטא. מכל שכן שהוא מחייב במנגן שהוא מפני שהוא אשר ישירה בעניין, כי ישרים דרכיו ה' וכו'.

(משכיל דורש' למחרי קrho וצ"ל)

לשונת שמעה בת סאלם וזיהרה
דקל תחי'

רונית בת אליהו ואיליה
בשבחע'י

פנוני הלכה

טעם שתיקנו נוסח מיוחד לברכה אמצעית של מוסף של שבת כשל ר"ח בשבת.

וזין הטועה שהחפalle ביום זה מוסף של שבת רגילה כתוב מהר"י בז' בעז חיים מודהרא בתרא (הוצאת הרב שמעון צאלח) ח"א דף שכ"ג ע"א בזה"ל הקשו לי הא ק"ל תדריך קודם כרליעל גבי מזמור דר"ח ואם כן אמר דחנן מוסף שבת וכן קשה ליה ב"ט שחיל שבת דדוחנן תפנות דשבת ואומרים אתה בחרתנו. והשבתי להם משום דשאני התרם דאין שיוכת לכלול ר"ח במוסף דשבת וכן אין שיוכות לכלול וו"ט בתפלות דשבת. ולתקן נוסח בלבד בו שבת רצוי לתקן כמו שתיקנו בשבת ור"ח דשאני מוסף דר"ח שלא שייך לכלול בו שבת לcker תקנו אתה יצרת בלשון דשייך למכלול ביתה שבת. אבל בו"ט אפשר למכלול בה שבת לא רצוי לתקן נוסח בפני עצמו טוב וכו' וזה. אחר כך מצאתי קודם מזכירים שבת קודם את יום טוב וכו' וזה. אחר כך מצאתי בפרק סוף סימן תכ"ה וו"ל החעם שמניחים מוסף שבת ואומרים אתה יצרת מפני שבמוסוף שבת לא יכול בו עירוב שבת ור"ח (ש"ג) עכ"ל והם הם דבורי עצמן. שבת ראיתי בספר א"ח תירץ כמו כן משום דאתה קדרת ויישמה ותכנת אתה אחד לא יכול בהם עירוב של שבת וו"ט כמו שנופל באתה בחרתנו ואתה יצרת ומתחיל במולן בשל שבת עכ"ל. עוד כתוב וו"א טעם למה מניחים של שבת ואומרים של יו"ט כדי לפרט שהוא יום טוב ומזכיר בו של שבת תחללה לפי שהוא תדריך והטעם מספיק עכ"ל. ועיין לקמן מה שאכתב בעניין ריצה והחליצנו ויעלה בשבת ור"ח או יו"ט. ע"ב.

ובדף שבד ע"ב כתוב בזה"ל: ואם התפלל מוסף דשבת בלבד במקום מוסף דשבת ור"ח דעת הרדרבי ז"ס סימן תש"א דלא יצא והפרק סימן תכ"ג חולק וכן יש לדיקק מלשון הרמב"ם פ"י מהלכות תפלה דין ז' וכלכן נכוון שיוכין עם שליח צבור דבמושג אין להתפלל נדבה עיין בספר פרי האדרמה פ"י מה"ת ותורה את עצמאונך. ע"ב.

לזוג הדון
רננה ואודיה בנות חי
למשפחה טביב היי

בדרכיהם אתה לך....

ואף בהיותם בארץ אויביהם לא מואסחים... (ח"ד)

למחרת, הילך בן דודו של צאלח, יהיא סעד ערקי, לפיס מ"מ המושל לשחרר אותו. חרה אף על התערבותו ונתן פקודת מאסר על יהיא סעד ערקי. הרב יחיא עומיסי (רבה של רادرע) אשר היה מקשור למילכות ושם מה שקרה לנו, בא לצלאלח למזכודה (אל קלעה) ושלח אותו לפשר העניין, הסביר לו צאלח מה שקרה. שאל אותו הרב, מה אתה חושב לעשותות בני השיב לו צאלח, אני אקרש שם שמי ויעלה לי כמה שיעלה, רק שהמסMRI זהה לא יצליח במצוותו.

כשראה הרב שלא רק את צאלח אסרו אלא גם בן דודו נאסר על לא חטא, ניסה להשפייע עליהם, שיסכימו לפשרה וייסימו העניין הזה. אך הם לא הסכימו.

(המשך איזה בלאג' בשבוע הבא)

עלילו נשמת חיים בן יהיא נהרי ז"ל, אודיאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעד בשארדי ז"ל, יוסף בן יהיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דוד טביב צ"ל,
יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בניים

חכמי רמיון

הרב נתן בו חלקיה צארים
זע"ל

חכם מחכמי צנעה ודין לפני
כמאה וחמשים שנה.
תנצב"ה.

על זכותם העולם
עו"ז ...

הודות...

הברכה...

לידינו משלג הימים, מחוק
ההורה שנים על גלי טעם, מוסף
בחילה באחה בשמחה ובעזה,
לומם קרן התורה במסורת אמותינו
העמגה,

הה מיזד שוטף חז"
יה"ר שיווה לזראות כל גני עשיהם
רצין שוט שתקים גאהנה ובשמחה
רכה, עם ארילות ימים ומתוך
כריית איתה ונחרוא מעלה, יהוי
معدולי הדור הבא מאירים חכמה
בעה ימג' וגבעתו עקיב יראי ה
יעטנו ויהיו לאמותינו, אל"ר

הערות, האורות ותשבות לחידות
ויתן לשולח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

ארבעת המזטיאים מכילות ו-ח', שאף בתקופת הסגר כמעט ולא פספסו שום
שיעור, קיבלו פרסים על התאמצותם. אשכנס תלמידי חכמים

תלמידי כיתה ד' חוגגים סיום משנה מסכת ניצה לאחר שלמדו כולה ביזעה
ברורה נלע"ה. יה"ר שיצנו כבר על גמורה של תורה.

גני ילדים / תלמוד תורה
"עטרת חיים"
 לבני תורה ק"ק תיכון - אלעד
 רח' הרואה 2 טל. 03-9097022
בגיאות הבוכניות רום חאנז בריך זילט שילט'א
 בראשון לרן ותדי טילט'א

זה האזן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמיים תורה וצופה,
 עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"ב

**הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
 לשנה"ל תשפ"ב הבעל"ט**

לגני הילדים גילאי 3-4-5-6-7

לכיתות התלמוד תורה

ב'עטרת חיים' שמורים על קדושות הילדים
 בסבוז החסעות למוסדות, לרשותם החדשניים
 פרטיים בטל': 050-4150896 או באמצעות התורמים היקרים

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרואה 2, או להתקשר טל': 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לז"ק
יובל בן דוד
 ורות בת זכריה

לז"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה